

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19403

гр. София, 05.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
закрито заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разглежда дело номер **5818** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 65, ал. 4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба на Д. Л. А., подадена от адв. М., срещу Заповед № РМЛ25-РД48-3/20.05.2025 г. на кмета на район „М.“, СО. С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се излагат твърдения за незаконосъобразността ѝ. Направено е и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Ответникът – кметът на район „М.“, СО, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка не изразява становище по жалбата и по особеното искане.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства по делото и обсъди доводите на жалбоподателката, намира следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е допустимо, но неоснователно по следните съображения:

Със заповедта, чието предварително изпълнение се иска да бъде спряно, на основание чл. 65 ЗОС и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, е наредено да бъде иззето общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] обитавано от жалбоподателката и членове на семейството/ домакинството ѝ. Посочено е, че наемните отношения са прекратени с влязла в сила заповед № РД58-36/05.11.2009 г. на кмета на район „М.“ СО.

Съгласно чл. 65, ал. 1 ЗОС, общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Разпоредбата на ал. 2 предвижда, че в Столичната община и градовете с районно деление заповедите по ал. 1 могат да се издават и от кметовете на районите. Според чл. 65, ал. 4 ЗОС заповедта за изземване може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. От цитираните норми следва извод, че заповедта, с която се изземва общинско жилище, подлежи на предварително изпълнение. По този начин

законодателят е предвидил изключение от общото правило, въведено в чл. 166, ал. 1 АПК, че оспорването спира изпълнението, презюмирайки наличието на важни държавни и обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт.

Горното налага извод, че в конкретния случай приложение ще намери разпоредбата на чл.166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК, според който при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно изр. второ на цитираната разпоредба изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В случая липсват данни след издаване на оспорения административен акт да са настъпили нови обстоятелства по смисъла на чл.166, ал. 2 АПК, които да обосноват спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Не са изложени никакви аргументи и твърдения, обуславящи предпоставките за спиране на предварителното изпълнение. Тежестта на доказване е на оспорващата. В жалбата искането за спиране е заявено бланкетно. Не се сочат настъпването на нови обстоятелства, възникнали след издаване на заповедта. Преместването на покъщнина и напускането на апартамента са неудобства, които неминуемо и обичайно се причиняват от заповеди за изземване на жилище и са целяната промяна в правното положение, която административния акт следва да постигне. При евентуалното установяване на неговата незаконосъобразност за жалбоподателката ще възникне право за обезщетяване на вреди.

Ето защо съдът преценява искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РМЛ25-РД48-3/20.05.2025 г. на кмета на район „М.“, СО като неоснователно и подлежащо на отхвърляне.

Така мотивиран, Административен съд София град, 24 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. Л. А. за спиране на допуснатото предварителното изпълнение на Заповед № РМЛ25-РД48-3/20.05.2025 г. на кмета на район „М.“, СО.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 - дневен срок от съобщаването на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: